Karanténba velük!

Az SZDSZ, amelyet a keresztfater, Tamás Gáspár Miklós alkotását felhasználva bízvást nevezhetünk a *Hazugság és Halál Pártjának*, megint bejutott a parlamentbe! Bár mostantól fogva már csak korábbi támogatottságának harmadára fogyatkozva képviseli a magyar Országgyűlésben ordas eszméit – sajnos még mindig magasan felülreprezentálva valóságos társadalmi jelenlétét –, az egészséges, demokratikus magyar közéletnek mindent el kell követnie a szélsőséges, békétlenséget, belviszályokat szító, köznyomort és népességpusztulást – *nemzethalált* – előidéző politikai szervezetnek a karanténba zárásáért, majd teljes kitakarításáért a hazai közéletből.

Az 1990-es választásokon alulmaradván aljas bosszút forraltak az első szabadon választott kormány és parlamenti többség ellen. Az ún. Demokratikus Charta létrehozásával aláaknázták a nemzeti oldalt és visszacsempészték a közéletbe a legyőzött és a megérdemelt politikai karanténba rekesztett exkommunistákat. A kezükben maradt médiahatalom segítségével az 1994-es választásokon visszaemelték a hatalomba Horn Gyulát és bandáját, azután testvériesen megosztoztak a megkaparintott koncon. A mostani választások közeledtével egyre inkább vesztüket érző szabaddemokraták minden álnokságot, minden megtévesztő trükköt – nevükhöz méltóan minden *hazugságot* – bevetettek túlélésük érdekében. Az újabb dunai vízierőmű-építés elleni tiltakozást színlelve, rácsatlakoztak a jogos felháborodásukat demonstráló polgárok mozgalmára és kormánypárti képviselőkként, koalíciós kormánytisztviselőkként tüntettek a pesti utcán – a saját kormányuk ellen. Frakciójuk a házi zeneszerző, Presser Gábor „kint is vagyok, bent is vagyok, jaj de nagyon boldog vagyok..." refrénű nászindulójának ritmusára frikciózott a Kossuth téren, ámde amikor Nemcsók János szocialista víziökör, az *ülések közti ellenzék* gúnyának célpontja a képviselőválasztáson előnyt szerzett Csongrádban, az SZDSZ-es jelölt simán visszalépett a javára. Ennyit az SZDSZ-HHP elvi környezetvédő politikájáról...

Azok a választási dezinformálási kísérletek is igencsak sajátosan hangzottak a hazugságpártiak szájából, amelyekkel a szavazókat riogatták a különféle lehetséges koalíciókról, pártösszeállásokról. Fentebb nevezett Tamás G. M. például a Népszavában majd' egy oldalon keresztül próbálta megetetni a hiszékeny választópolgárokkal, hogy aki a Fideszre szavaz, az egyszersmind a MIÉP-re szavaz – amiből az következnek, hogy aki a MIÉP-re voksol, az a Fideszt juttatja kormányra stb. Arról bezzeg mélyen hallgatnak a Mérleg utcai halálpártiak, hogy négy éve ilyenkor a kampánykomisszárjuk az MSZP-vel való koalícióra lépés kizáró tényezőjének nevezte a volt karhatalmista Horn miniszterelnök-jelöltségét. Később az illető, *Magyar* nevezetű, a posztkommunista kormány kultuszminisztere lett. Azok a választópolgárok tehát, akik 1994-ben a szabaddemokratákra voksoltak, valójában Hornra, Nemcsókra, Nikolitsra, Gál Zoltánra, Szekeresre, Boldvaira, Suchmanra, Bajára, Kökényre, Máté Lászlóra, Lusztigra, Vancsikra, Kasubára, Hajdú Jánosra, Kiss Péterre, Nagy Sándorra, Schalkhammerre és a besúgó Vankóra szavaztak, őket támogatták a tőlük ily módon kicsalt voksokkal. A legújabb kori magyar politikai életben a *szavazatlopás* intézményét, a választópolgári akarat kijátszásának gyakorlatát a politikai bűnöző szabaddemokraták, a Hazugság és Halál Pártjának vezetői: Pető, Kuncze, Demszky, Magyar, Hack, Dornbach, Horn G., Fodor, Bauer, Szabó Miklós, György Péter, Eörsi & Eörsi, Kis János, Konrád, Szent-Iványi és társaik honosították meg.

Karanténba velük!

L. E.